

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

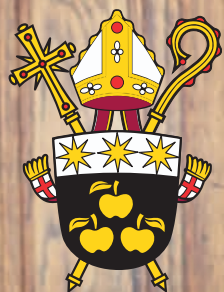
červenec a srpen 2018 / ročník XXVIII

Jiří Kohout:
Diecézní charita
je jeden tým

Sušice hostila
DIECÉZNÍ
POUŤ

MODLITBA
NA PŘÍMLUVU
Josefa Hloucha

KAZATEL od
sv. Vavřínečka

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

František Hobizal

Šumavská trilogie (2. vydání)

V novém vydání vychází stále žádané dílo autora, které zachycuje poválečné období, kdy byli z rodné Šumavy odsunuti němečtí obyvatelé. S jejich odchodem často mizela i víra a pustly kostely.
brož., 480 s., 399 Kč

Aleš Opatrný

Příprava na manželství

Vytvořit dobré a stabilní manželství, které není jen krátkodobým projevem nadšení, je možné. Autor se zmiňuje také o překážkách a záležitostech a varuje před tím, čím lze i velký vztah lásky poměrně snadno rozbít.
brož., 124 s., 169 Kč

Robert Hossein

Vlk pohlazený Bohem

Herec R. Hossein, známý především rolí lamače ženských srdcí – hraběte Joffreye de Peyrac z filmů o krásné Angelice, vypráví o své rodině, herectví a o tom, jak vidí životní hodnoty dnes, léta po své konverzi.
brož., 128 s., 199 Kč

Hanna Skandar

Myšlenky svatého Šarbela

Šarbel Machlúf je jedním z nejznámějších světců Středního východu z nedávné doby. Díky pověsti Božího muže jej vyhledávali křesťané i muslimové. Knížka obsahuje stručný životopis a úryvky z jeho promluv.
brož., 80 s., 139 Kč

Jean-Marie Élie Setbon

Od jarmulky ke kříži

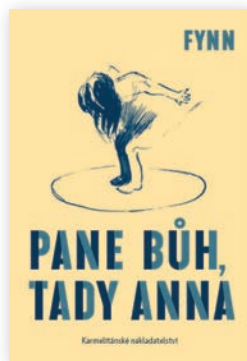
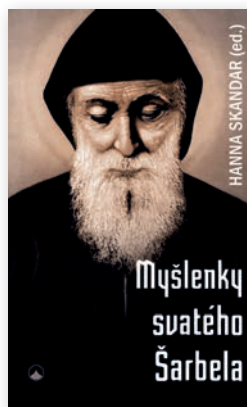
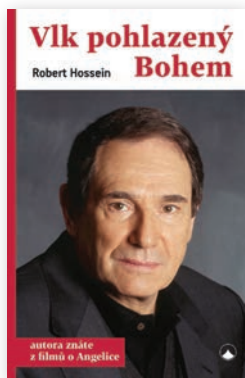
Příběh konverze francouzského rabína

Jean-Marie Élie Setbon vyrostl v židovské rodině, stal se dokonce rabínem, ale v dospělosti objevil Ježíše Krista a moc jeho kříže, který jej zvláště přitahoval už od chlapeckých let.
brož., 156 s., 249 Kč

Fynn

Pane Bůh, tady Anna (2. vydání)

Anně byly pouhé čtyři roky, když ji našel mladý Fynn, který se toulal ulicemi Londýna. Malá Anna hodně kamarádila s „panem Bohem“. Měla překvapující schopnost klást důležité otázky a odpovídat na ně.
brož., 272 s., 299 Kč

Obsah

Když i jeden slušný člověk mění svět	3
Modlitba na přímlovu Božího Služebníka Josefa Hloucha	3
Jiří Kohout: Diecézní charita funguje jako nový tým	4
Kazatel od sv. Vavřínečka	6
S kardinálem Josefem Beranem do vlasti	7
Realita Boží služby	8
Slavnostní liturgie zahájila lázeňskou sezonu	9
Na motocyklu ve stopách sv. Vojtěcha	9
Slovo života pro děti	10
Sušice hostila diecézní pout	12
Okno dokořán	13
Zveme vás...	14
Zážitkový den ve stylu Srí Lanky	14
DCR připravuje a zve....	14
Noví biřmovanci na Klokotech	15
Charita nabízí služby pod novou střechou	16
Biskup Vlastimil Kročil uctil památku Josefa Hloucha.	17
Té noci se otevřela stovka kostelů a kaplí	18
Setkání s Písmem Svatým	19
Personalie	20

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous,
Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Miroslav Bina

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 8. 2018

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Když i JEDEN slušný člověk mění svět

První červnovou sobotu se v Nové Cerekvi konala letošní 21. dětská pouť pelhřimovského vikariátu s tématem „Člověk jako nejmilejší Boží záměr“.

Tentokrát jsme se zaměřili na správné a slušné jednání a chování. Chtěli jsme pomoci dětem, ale i nám dospělým, uvědomit si, **jak můžeme být tím správným Božím obrazem.** Naším cílem bylo pomoci dětem vnímat naše dobré lidské vlastnosti jako dar, z něhož můžeme rozdávat a šířit dobro všude tam, kde jsme. I když se na první pohled zdá, že jeden slušný člověk svět nezmění a je vlastně takovou kapkou v moři. Ale právě spousta malých kapek vytváří dohromady oceány. A dnešní doba obzvláště potřebuje dobré příklady a vzory. Těmi mohou být pro nás např. rodiče, prarodiče anebo kamarádi... Jen tak můžeme obohatit svět kolem nás o několik úsměvů a radostných srdcí. Za pokus to stojí.

Pouť jsme začali společným slavením mše svaté v kostele sv. Tomáše Becketa. Po ní následoval další program. Menší děti putovaly po 4 stanovištích, na nichž si prakticky a hravou formou připomněly 4 lidské ctnosti, které by v našem životě rozhodně neměly chybět – **MOUDROST, SPRAVEDLNOST, STATEČNOST a MÍRNOST.** Starší děti toto mohly objevit při svém pěším putování do Proseče – Obořiště, cestou se také zastavily a dověděly něco o místní opravené synagoze. Pouť jsme zakončili společným setkáním všech poutníků v kostele a požehnáním.

Chtěla bych zde poděkovat všem, kdo se do přípravy a průběhu pouti jakkoliv zapojili – katechetům, kněžím, velkému množství pomocníků a asistentů z řad naší mládeže, výborné kapele za hudební doprovázení, místním maminkám a babičkám za napečené dobroty. Naše poděkování také patří P. Martinovi Bráchovi a panu starostovi z Nové Cerekve za poskytnuté zázemí pro naši pouť, zúčastněným kněžím za podporu. A také všem 130 účastníkům – zástupcům všech generací za krásné a milé společenství.

Naše veliká vděčnost patří Bohu za požehnaný den!!!!

Hana Pechová, redakčně upraveno

Modlitba na přímluvu Božího Služebníka JOSEFA HLOUCHA

Českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil vyhlásil dne 10. června 2018, v den památky úmrtí Božího služebníka Josefa Hloucha, text modlitby za zázrak na jeho přímluvu.

„Touto modlitbou chceme prosit i za věci, které jsou lidským silám nedosažitelné, protože sama církev nás k tomu povzbuzuje, když prohlašuje za blahoslavené a svaté ty, na jejichž přímluvu se udály zázraky,“ řekl otec biskup. Modlitba bude oznámena duchovními správci věřícím ve farnostech. Pokud dojde na přímluvu biskupa Hloucha k vyslyšení, mohou se věřící se svým svědectvím obracet na postulátora procesu blahořečení prof. Martina Weise.

Modlitba (v osobních potřebách)

Dobrotivý Bože, Tys vyvolil svého služebníka Josefa Hlou-

cha za českobudějovického biskupa, aby kráčel ve šlépějích Tvého Syna, čímž se stal pro mnohé oporou a svědkem víry v době útlaku církve.

Našel-li jsi zalíbení v jeho životě a obětech, veď nás, prosíme, svým svatým Duchem, abychom se dovedli modlit jako on, abychom dovedli spojovat své bolesti a utrpení s obětí Tvého Syna na kříži a abychom nikdy neztráceli oddělení tiskové I Biskupství českobudějovické naději a důvěře ve Tvou láskyplnou prozřetelnost. V této naději a důvěře Ti předkládáme záležitost... (vyjádří se svými slovy).

Svěřujeme ji do přímluv biskupa Hloucha s prosbou, abys jejím vyslyšením oslavil tohoto „pastýře lidu svého“, který během života pomáhal a těšil všechny, kdo se k němu obraceli. Odvažujeme se prosit i za věci, které jsou lidským silám nedosažitelné, protože sama církev nás k tomu povzbuzuje, když prohlašuje za blahoslavené a svaté ty, na jejichž přímluvu se udály zázraky.

Prosíme o to ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, který s Tebou a Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

Zdroj: Acta Curiae 6/2018

Jiří Kohout: Diecézní charita funguje jako NOVÝ TÝM

Diecézní charita České Budějovice, je se svými organizačními složkami největší poskytovatel sociálních služeb v Jihočeském kraji i Českobudějovické diecézi. Téměř před dvěma lety se pozice jejího ředitele ujal Jiří Kohout.

Úkolem a cílem, který jste si předsevzal, bylo udržení stávajících služeb a jejich rozšíření dle požadavků klientů a možností organizace. V jakém stavu jsou podle Vás služby poskytované Diecézní charitou?

Mým počátečním cílem bylo udržet služby ve stávajícím rozsahu, což se nám myslím povedlo. Snažíme se je i dále rozvíjet, například díky spolupráci s Charitou ČR v projektu „Ke kvalitě v charitě“, zaměřenému na podporu kvality sociálních služeb financovanému z Evropské unie. Zaměstnáváme kolegyni metodičku, která charitám napříč diecézí poskytuje poradenství, provádí cvičné audity atd. Moje představa byla více rozvinout vztahy s veřejností a informovanost o aktivitách charity, což se nám zatím nepodařilo. Vnímám, i ze svého okolí, že se o charitě a její činnosti mnoho neví a toto chápu jako úkol pro další období.

Navazujeme také spolupráci s TF – byl jsem přizván do rady studijních programů, do rady Diecézní charity byl naopak jmenován proděkan TF Michal Opatrný. V září společně startujeme formačně vzdělávací adaptační kurzy pro pracovníky charit v diecézi. Spolupracujeme se sousedními diecézemi, velkou podporu cítím např. z Diecézní charity Plzeň a Hradec Králové. Inspiraci hledám i v dalších diecézích. Znovu jsme obnovili vztahy s charitami v Pasově a Linci. Linečtí kolegové nás školili v oblasti fundraisingu a sbírkového marketingu a přizvali nás jako partnery do jednoho evropského projektu. Společně s ředitelem DCH Linec se nám podařilo získat pro podporu naší práce celkem významného partnera.

Zřizovatelem Diecézní charity je Biskupství českobudějovické. Jak hodnotíte spolupráci a podporu ze strany zřizovatele?

Spolupráce se zřizovatelem je velmi dobrá. Od diecézního biskupa a generálního vikáře osobně cítím velkou podporu a zájem o rozvoj také ostatních charit v diecézi. Společně se zamýšlíme nad budoucím fungováním Diecézní charity, aby naše činnost byla efektivní jak ekonomicky, tak zejména v oblasti samotné služby potřebným.

Přišel jste z výrobního závodu, kde na efektivně nastavených procesech závisí výsledek, pracovní místa i existen-

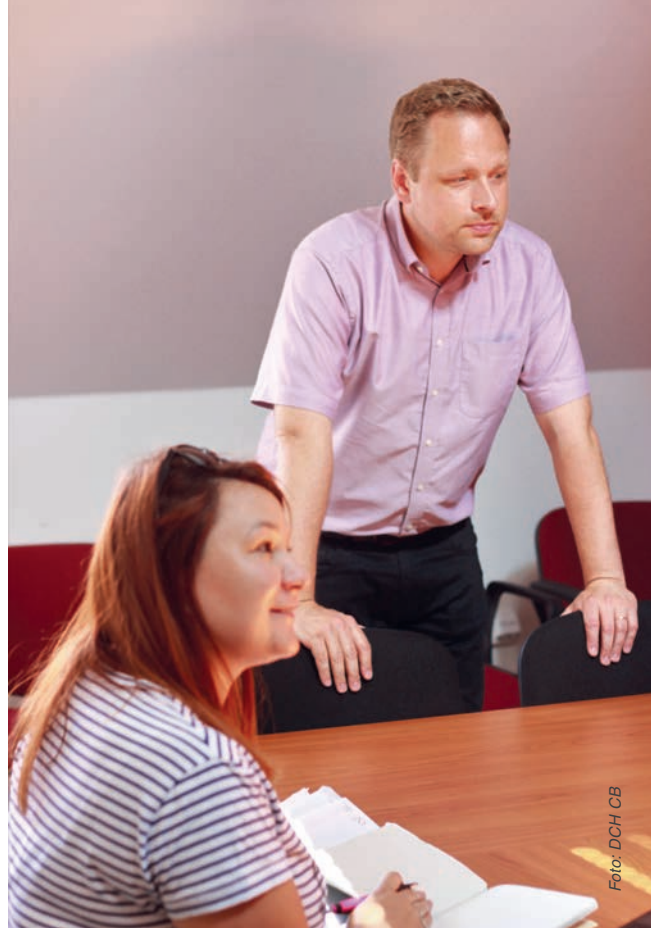

Foto: DCH CB

ce firmy. Jak obtížné je uplatnit postupy a pravidla, která jsou ve výrobní sféře naprosto nezbytná?

Toto je asi oblast, se kterou se nejvíce potýkám. Byl to i jeden z důvodů, který nakonec vedl k postupné obměně nejužšího týmu a já dnes, po roce a půl, cítím, že se odrážíme od pomyslného dna a začínáme fungovat jako nový tým. Máme jasně definované náplně práce a kompetence, které se nekříží. Vytvořili jsme dobře fungující ekonomické oddělení. Fungovat začíná i sekretariát jako podpora vedení. V nedávné době nastoupila i nová pracovnice pro vztahy s veřejností a nová koordinátorka Tříkrálové sbírky. Do výběru pracovníků jsem vložil hodně energie a věřím, že budeme dobře spolupracovat jak profesně tak lidsky.

K novému nadechnutí a stabilizaci velmi přispělo také nové sídlo Diecézní charity. A za to musím poděkovat především diecéznímu biskupovi, Mons. Vlastimilu Kročilovi, že měl tu odvahu investovat do pořízení nemovitosti, kam jsme přestěhovali ředitelství, jednotlivé agendy, ale i několik služeb doposud rozptýlených po celém městě. Benefitem je velká zasedací místnost, kde pořádáme školení pro pracovníky z diecéze, porady ředitelů charit a jiné akce.

Současně jsme se podívali na hospodaření jednotlivých služeb a snažíme se najít úspory také uvnitř. Práce v sociální oblasti je náročná a oproti výrobní sféře často hůře měřitelná. Přesto hledáme se zaměstnanci cesty, jak práci zefektivnit, a věřím, že v krátkém časovém horizontu budeme všichni spokojeni s pracovními podmínkami i finančním ohodnocením.

Jako největší poskytovatel sociálních služeb v kraji i diecézi se ucházíte o podíl na finančním koláči, určeném na zajištění péče. Jaké jsou vztahy s Jihočeským krajem a městem České Budějovice?

Musím říci, že tyto vztahy jsou dobré. Krajský úřad velice po-

zitivně vnímá snahu o zefektivnění služeb. Jako příklad mohu uvést zrušení Farní charity Protivín a převedení jediné služby – nízkoprahového zařízení pro děti a mládež ve Starém městě pod Landštejnem, pod jindřichohradeckou charitu, která je geograficky nejbližší.

Naše služby jsou vnímány Krajským úřadem i městem České Budějovice jako specifické a velmi potřebné. Oběma institucím jsme velmi vděční za jejich podporu.

Máme za sebou letošní, již 18. ročník Tříkrálové sbírky, který překonal dosavadní vybranou částku.

Letos jsme v rámci diecéze od dárců získali 7 167 328 korun, což je o více než jeden milion korun více než loni. Takový nárůst jsme v dosavadní historii sbírky ještě nezaznamenali. Potěšující je průběžný narůstající trend (pozn. redakce: v roce 2001 se vybralo 755 tisíc korun).

Tříkrálová sbírka ale není jenom o financích...

Sbírka se inspirovává středověkou koledou Tří králů, kdy se na ni vydávají tříčlenné skupinky dětí a jeden dospělý. V letošním roce se díky spolupráci s farnostmi, skautskými oddíly a školami v naší diecézi takto zúčastnilo téměř pět tisíc dětí a zhruba dva tisíce dospělých vedoucích skupinek.

Sbírka má dva rozměry. Kromě finančního i duchovní – přinést požehnání a radost do obydlí dárců. Důležité je setkání s lidmi, požehnání a zvěsti o Bohu. Současně je zde aspekt darování, dobra a solidarity, kdy dárci přispívají do kasičky na lidi v nouzi. Důvěra, která je se sbírkou spojená, je podle mě částí jejího úspěchu. Důležitá je i zpětná vazba, kterou dárci dostávají – informace o využití sbírky na místní úrovni, kam se vrací 65 procent jejího výtěžku a dalších 15 procent zůstává i v samotném regionu diecézní charity.

Jaké projekty ze sbírky podpoříte?

Jednotlivé záměry lze dohledat na webových stránkách www.trikralovasbirka.cz, které současně informují o sbírce jako takové. V rámci českobudějovické Diecézní charity jsme pro využití vybrané částky definovali záměr na udržení služeb, které již poskytujeme lidem v obtížných sociálních situacích. Současně však chceme pomoci i konkrétním lidem, kteří z důvodů nouze potřebují jednorázovou pomoc. Např. loni jsme takto pomohli bulharskému občanu, který naletěl zprostředkovatelům práce a neměl prostředky na návrat domů. Může jít i o podporu v rámci krizové pomoci v případě ocitnutí se bez přístřeší či po tragické události jako je požár. Vždy ale dbáme na účelnost a smysluplnost takové pomoci a případy posuzujeme individuálně.

Informujete o jednotlivých počínech financovaných ze sbírky také v průběhu roku?

Zde je vhodné rozlišit informování o sbírce na úrovních národních, diecézních a místních. Podle mě na národní úrovni jsou lidé informováni dostatečně, ať už prostřednictvím celostátních periodik nebo díky mediálním partnerům. Určitý dluh z minulosti vidím na úrovni diecéze a takovou zpětnou vazbu bychom chtěli do budoucna posílit. Je to otázka i celoroční koordinace sbírky, kontaktu a práce s dobrovolníky, poděko-

vání za pomoc a samotné průběžné informování o konkrétních aktivitách podpořených z Tříkrálové sbírky. To je prázdné místo, které je potřeba ještě zaplnit. Přesto však jsou i v naší diecézi oblasti, kde tato zpětná vazba funguje velmi dobře. Např. Pelhřimovsko, kde se letos v rámci sbírky vybralo přes tři čtvrtě miliónu korun a kde se právě dobrovolníkům věnují průběžně. Podobně bych mohl zmínit Týn nad Vltavou, Strakonice a další.

Na koordinaci sbírky v krajském městě se podílí Dobrovolnické centrum, které jistě s dobrovolníky pracuje i na dalších projektech...

Dobrovolnické centrum při Diecézní charitě v Č. Budějovicích má několik programů. V první řadě pracuje se seniory, kdy dobrovolníci docházejí do pobytových zařízení, kde se jejich obyvatelům snaží vytvořit domácí prostředí – povídají s nimi, čtou jim, pořádají kulturní akce, a snaží se jim tak zpříjemnit běžný den.

Druhou cílovou skupinu tvoří sociálně slabé děti. Dostáváme tipy na rodiny, kde by bylo vhodné pomoci. Dobrovolníci zdarma docházejí do rodin a pomáhají např. s doučováním dětí, nebo v dobrovolnickém centru pořádají zdarma zájmové kroužky pro tyto děti. Zmínit mohu také tábor pro sociálně slabé děti, který organizují dobrovolníci v době své dovolené. Letos proběhne v centru života mládeže na Ktiši. Další z aktivit se týká práce s nemocnými na příslušných odděleních v nemocnicích či korespondence s vězni.

Co je před Vámi v následujících měsících a letech?

Úkol, který před námi stojí, je intenzivněji nastavit spolupráci s jednotlivými charitami a farnostmi. Jako velice potřebné vnímám, aby se Diecézní charita stala opravdu řídícím a metodickým centrem charit v diecézi. Spolupráci se proto snažíme zintenzivnit a zároveň hledáme způsoby, jak vytvořit a financovat tým profesionálů, který bude řídit a podporovat činnost charity v diecézi.

Děkuji za rozhovor.

Miroslav Bína

Kazatel od sv. Vavřinečka

Při návratu pana biskupa Hloucha do diecéze 10. června 1968 mohli účastníci slavnostního uvítání zaznamenat před katedrálou poměrně velkou skupinu lidí v krojích, z nichž by každý etnograf zaplesal radostí. Aby nebylo pochyb, o koho jde, bylo lze spatřit nad jejich hlavami rozvinutý transparent s nápisem „Chodové vítají svého biskupa“. Nechyběl ani jiný neodmyslitelný atribut – dudy.

Chodsko bylo vždy, až do vytvoření nové plzeňské diecéze, neodmyslitelnou součástí církevní oblasti zahrnující poměrně rozlehlý region jihozápadních Čech. Českobudějovický biskup předsedal bohoslužbám na chodských poutních místech v Pociňovicích nebo u sv. Vavřinečka, jak se s láskou říkalo mezi lidmi kostelu sv. Vavřince nad Domažlicemi. Chodové však nikdy nechyběli ani na významné poutní slavnosti k Panně Marii Klatovské, kde zástupy věřících prokvétaly typickými klobouky buláky nebo šátky „uvázanými na babku“ bulaček, jak se s oblibou chodským mužům a ženám říkalo. Avšak nejslavnější poutí byla ta svatovavřinecká, která se zapsala do historie novějších českých dějin díky památnému, emotivnímu kázání, které zde pronesl 13. srpna 1939 za účasti 120 000 poutníků vyšehradský kanovník Msgre. Bohumil Stašek.

Pocházel z Klabavy, vesnice nedaleko Plzně, kde se 17. února 1886 narodil. Již od svých studentských let začal přispívat do

nejrůznějších časopisů. Po vysvěcení 18. července 1909 nezůstala jeho publicistická činnost dlouho bez povšimnutí a tak není divu, že upoutal pozornost, dnes již téměř zapomenutého průkopníka české katolické žurnalistiky Josefa Buriana. Jako čelný představitel staroslavné Vyšehradské kapituly a posléze její probošt, inicioval Burian Staškovo přesídlení do Prahy, kde se stal vikaristou na Vyšehradě. Krátce po svém příchodu na Vyšehrad je Stašek již jedním z vedoucích činitelů českého politického katolicismu. A bylo především Staškovou zásluhou, že se během 1. světové války dosavadní tři české katolické strany sloučily v jednu a Stašek působí od 1. září 1918 jako její ústřední tajemník. V roce 100. výročí vzniku novodobého společného státu Čechů a Slováků je třeba oživit historickou paměť a připomenout, že v týž den se Staškovými ústy v provolání *Idea svatováclavská a boj o samostatnost českého národa* český katolicismus přihlásil k myšlence československé samostatnosti, vyjádřené ostatně

později manifestačně při svatováclavské pouti 28. září 1918! Tedy celý měsíc před památným 28. říjnem!

Stašek ovšem nezahálel ani v novém státě. V letech 1919–1938 byl generálním tajemníkem Československé strany lidové a poslancem Národního shromáždění. V té době pokračoval v intenzivní žurnalistické činnosti a založil mj. dodnes existující nakladatelství Vyšehrad. Na rozdíl od jiných, neodešel po Mnichovu do emigrace, ale jako vlastenecky cítící pastýř zůstal se svým stádem. Když bylo po začátku okupace v roce 1939 rozhodnuto, právě ze Staškova podnětu, o přenesení ostatků Karla Hynka Máchy z Litoměřic na Vyšehrad, stal se pohřeb milovaného básníka manifestací české národní svébytnosti. Staškova činnost proti okupačnímu režimu kulminovala 13. srpna 1939 jeho statečným vystoupením při kázání na celonárodní pouti ke sv. Vavřínečku. Vlastenecky laděné kázání vyvrcholilo přísahou shromážděných, že „ať se děje cokoli, český národ svou matku Vlast nikdy neopustí“. Již za 14 dnů nato, 1. září 1939 je Bohumil Stašek zatčen gestapem. Po krátkém věznění v koncentračním táboře Oranienburg je přemístěn do Dachau, kde prožil celou válku. Zde také v důsledku věznění přišel o pravé oko. Společný osud spolu s ním sdílí i řada dalších neohrožených českých kněží, mezi nimi pozdější kardinálové Štěpán Trochta nebo Josef Beran.

Pozn. redakce:

Msgre. Bohumil Stašek (17. 2. 1886–8. 8. 1948), prvo-republikový politik, vězeň koncentračního tábora Dachau, legendární kazatel při pouti ke sv. Vavřínečku v srpnu 1939. V roce 2008 zorganizoval JUDr. Jan Kotous vědecký seminář k jeho životním osudům a odkazu; sborník příspěvků z tohoto semináře vydalo v roce 2009 Karmelitánské nakladatelství. V době Staškova kázání u sv. Vavřínečka u Domažlic bylo Chodsko součástí Českobudějovické diecéze.

Po osvobození koncentračního tábora Dachau v květnu 1945 se Bohumil Stašek vrací do vlasti a na Vyšehrad. Zpočátku si léčí své vězněním podlomené zdraví, ale již 12. srpna 1945 je opět na Chodsku u sv. Vavřínečka, kde káže tentokrát na děkovné národní pouti. Je vyznamenán Čsl. válečným křížem 1939 a získává mnoho dalších ocenění, včetně čestného občanství většiny chodských vesnic. Konečně o svátku sv. Václava, v neděli 28. září 1947, je instalován jako probošt Vyšehradské kapituly. Snaží se účastnit i politického života, pokud mu to jeho neutěšený zdravotní stav dovoluje. Zásadně odmítá smířliveckou politiku tehdejšího vedení Lidové strany a její koketování na půdě Národní fronty s komunisty. Zdravotní stav mu však brání zapojit se zcela do boje o demokracii. Msgre. Bohumil Stašek umírá 8. srpna 1948 a je pohřben do rodinného hrobu na vyšehradském hřbitově. Od jeho odchodu na věčnost uplyne v letošním roce, v roce 100. výročí vzniku našeho obnoveného samostatného státu, který tak miloval a pro který se celým svým životem obětoval, právě 70. let.

Jan Kotous

S kardinálem Josefem Beranem do vlasti

V březnu letošního roku jsme s P. J. Karasem a dalšími poutníky byli na pouti v Římě a Vatikánu v místech kde žil v exilu, působil a zemřel kardinál Josef Beran.

Ubytování jsme byli v papežské koleji Nepomucenum, kde kardinál J. Beran dne 17. května 1969 zemřel. K umírajícímu přispěchal i sám Svatý Otec Pavel VI., bohužel už českého kardinála nespátřil živého a tak alespoň bratrským políbením prokázal zemřelému lásku a úctu. Dne 22. května 1969 s mimořádnými poctami byl kardinál Josef Beran pohřben papežem Pavlem VI. v místě hrobu papežů ve Vatikánu.

Modlili jsme se u jeho dočasného hrobu v kryptě baziliky sv. Petra a prosili o jeho návrat do vlasti a za jeho svatořečení.

V sobotu dne 21. dubna 2018 se i klokotští farníci zúčastnili velké historické události v Praze, návratu ostatků kardinála J. Berana, po téměř 50 letech do jeho milované vlasti a jeho pražské katedrály. Krásný a dojemný byl průvod s rakví a ostatky kardinála ze Strahovského kláštera na Hradčanské náměstí. Poté následovala pontifikální bohoslužba v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha za velké účasti věřících, biskupů, kněží, řeholníků a řeholnic. Také současný papež František poslal k této události telegram, který na závěr mše svaté přečetl olomoucký arcibiskup. Při průvodu s ostatky kardinála J. Berana do kaple sv. Anežky, místa jeho posledního spočinutí, zaznělo 19 úderů na největší zvon Zikmund. Tyto údery symbolizovaly tři roky prožité v nacistickém koncentračním táboře a šestnáct let života kardinála v internaci komunistickým režimem.

Na svátek sv. Vojtěcha byly ostatky uloženy do nového sarkofágu, kde je může nyní každý uctít. Kardinál J. Beran silou víry, pokorou a dobrotou byl a je zářným příkladem pro nás. Byl zásadový ve svých postojích, miloval svou vlast, pro ni pracoval a trpěl. Odešel v něm jeden z největších nástupců sv. Vojtěcha, který se bude jistě přimlouvat u Pána za nás, za svůj český lid. Kéž je i nám dnes velkým vzorem a brzo se dočkáme jeho beatifikace.

Ing. Pavel Vejkrab

Realita Boží služby

Koncem loňského června přijal kněžské svěcení z rukou otce biskupa Vlastimila Kročila. Jak Pavel Bicek (*1975) prožíval svoje povolání v prvním roce služby a s jakými radostmi a starostmi se musí vypořádat?

S jakými představami jste vstupoval do formace ke kněžství, co vám dala a v čem se vaše očekávání minula?

Do semináře je velmi těžké vstupovat s vlastními představami. Anebo lépe řečeno, vstupovat na cestu za Bohem s vlastními představami znamená riskovat, že brzy nastane velké zklamání.

Do formace ke kněžství jsem skutečně nevstupoval s mnoha představami, ale spíše s velkým očekáváním. A tím očekáváním bylo, že mi Pán potvrdí nebo vrátí moje rodící se povolání ke kněžství.

Léta formace jsou dobou rozlišování a já jsem mohl skutečně každý rok zakoušet, jak nás Pán vede, směřuje ale i koriguje. Jako správný otec své děti, vůči němuž se také učíme být poslušní, upřímní, před nímž nic neskrýváme. Právě díky tomu jsem zakoušel, jak mi pomáhá, vede mne a mé povolání a touha stát se knězem tak pomalu rostla a byla potvrzována skrze konkrétní etapy mé formace.

Pán říká, „ne vy jste si vyvolili mne“, a tak jsem se musel nejprve naučit opouštět mé představy a plány a naopak hledat především Boží vůli pro můj život. Brzy jsem pochopil, že jediné tak budu v mém povolání šťastný.

Jak jste prožil uplynulý rok novokněžské služby?

Vidím, jak velká je to moudrost církve, že jsem mohl prožít celý liturgický rok nejprve jako jáhen a nyní jako novokněž. Poslání je jiné a nese s sebou i rozdílnou službu. A tak i tento novokněžský rok byl krásný především díky liturgii, kterou jsem mohl předsedat a v níž jsem mohl zakusit hloubku tohoto povolání. Jistě nikdy nezapomenu na řadu primičních mší svatých, díky nimž jsem zase o něco více mohl poznat i jiná místa naší diecéze, a především ostatní bratry a sestry v Kristu.

Samozřejmě jsem také okusil náročnost hlásání Evangelia. Ne že by mi to nepřinášelo radost, ale daleko víc jsem zakusil svoji nedostatečnost v plnění toho, co ohlašuji. O to víc jsem se radoval z pomoci ostatních a snažil jsem se nezapomenout na slova Pána: Tak i vy, když učiníte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: „Jsme jenom služebníci, učinili jsme to, co jsme byli povinni učinit.“

V jaké pozici v rámci diecéze svoji službu vykonáváte?

V den mého kněžského svěcení mne pan biskup ustanovil

jako farního vikáře ve farnosti svatého Jana Nepomuckého v Českých Budějovicích a v Boršově, a administrátorem farností Doudleby a Kamenný Újezd.

Liší se každodenní realita od vašeho očekávání?

Než jsem se stal knězem, měl jsem příležitost poznat velmi konkrétně každodenní rutinní život v dnešní společnosti. Poté jsem musel absolvovat roky formace a studia s mnoha zkušenostmi na mnoha místech ve světě. A tak bych řekl, že se necítím být něčím překvapen. Vždyť jsem se celou tu dobu učil očekávat pouze to, co pochází od Pána. Pro mne být na mém místě a být věrný mému povolání znamená konat vůli Boží a tak být spokojený i přes veškeré nedokonalosti jak v osobních vztazích, tak v hmotném zabezpečení života farního společenství.

V čem jste musel během prvního roku služby přehodnotit svůj názor?

Svůj názor jsem musel již trochu přehodnotit a ještě jistě mnohokrát a radikálně přehodnotit budu muset. Ale jak jsem již řekl, vstupoval jsem do kněžství se svobodným srdcem a odpoután od mých představ a plánů. Jistě i to mi dopřává zakoušet, že jakékoliv přehodnocení mého názoru je vždy krok blíže k Bohu a činí mé povolání ještě krásnějším a mne ještě spokojenějším.

Krásným překvapením pro mne bylo, když jsem zakusil, jak krásné je udělovat jednotlivé svátosti. Už je nejenom přijímám, ale také ostatním uděluji, a to je mnohokrát daleko hlubší a krásnější. Když mohu slavit eucharistii nebo udělovat svátost smíření, tak už dnes nemohu mluvit o službě, ale

o daru. Právě okamžiky liturgie se pro mne staly okamžiky odpočinku a posily do jiné další práce.

Pomáhá vám na počátku kněžského života vztah s vašimi biskupy?

Vztah s biskupy považuji za podstatný. A řekl bych, že tento vztah se stále obnovuje a posiluje právě skrze stálé zpřítomňování okamžiků kněžského svěcení. Vždyť právě jenom a pouze skrze vzkládání rukou a modlitbu nástupce apoštolů jsme se mohli stát kněžími. Během kněžského svěcení jsem mimo jiné odpověděl „ano“ na otázku: chceš stále vykonávat kněžskou službu jako věrný spolupracovník biskupa a v Duchu Svatém vést Boží lid a sloužit mu? A dále: Slibuješ mně i mým nástupcům úctu a poslušnost?

A tak bych si přál, aby to mé tehdejší „ano“ Pán stále obnovoval a proměňoval k ještě větší vytrvalosti. I biskup se modlí za své kněze, aby Bůh dovršil dobré dílo, které v nás započal. A toto společenství modlitby je jistě nenahraditelnou posilou na naší společné cestě.

Jak vaše kněžství prožívá vaše rodina a okolí?

Jsem si jist, že i přes to, že moje rodina jsou nepraktikující katolíci, má na ně mé povolání velký vliv. I díky tomu, že jsem se mohl pro tuto cestu svobodně rozhodnout a oni mi nikdy nebránili, mohou dnes sklízet plody jejich přístupu v podobě šťastného syna a kněze v rodině, který se za ně modlí a snad i jim vyprosí Boží milosrdenství, více víry, uvědomění si vlastního křtu a dále Pán, jednou i patření na Jeho tvář.

S jakým předsevzetím vykonáváte svoji službu?

Z čistě praktického hlediska bych si přál být ve farnostech, v kterých jsem ustanoven jako kaplan, co nejvíce prospěšný a nápomocný panu faráři Mons. Václavu Habartovi.

A ve farnostech, kde jsem jako administrátor, se často vracím k verši z listu sv. apoštola Pavla, který jsme si s mým spolusvětcem Davidem zvolili na naše oznámení o svěcení: *‘Nikoliv že panujeme nad vaší vírou, nýbrž jsme pomocníky vaší radosti.’* A tak si vyprošuji dostatek potřebných darů k tomu, abych mohl být ostatním pomocníkem jejich radosti a aby i naše farní společenství bylo tak jako celá církev dobrým znamením zmrtvýchvstalého Krista v tomto světě.

Děkuji za rozhovor.

Miroslav Bína

Foto: Marek Novák / Člověk a víra

Biskup Vlastimil Kročil požehnal slatinu také v Lázních Aurora

Slavnostní liturgie zahájila LÁZEŇSKOU SEZONU

Slavnostní liturgií žehnání slatiny z rukou diecézního biskupa Mons. Vlastimila Kročila byla 26. 5. zahájena letošní sezona lázní v Třeboni.

Obřad u Bertiných lázní proběhl za účasti předsedy Senátu Parlamentu ČR Milana Štěcha, který připomněl dlouholetou tradici lázeňství a ocenil péči města Třeboně o toto dědictví. Následoval průvod do Lázní Aurora, kde otec biskup rovněž požehnal slatinu, za účasti starostky města Terezie Jenisové a treboňského faráře P. Martina Bětuňáka. Jasná obloha a letní teplota přilákaly na letošní zahájení sezony početné publikum z řad lázeňských hostů i obyvatel města. Sezona v treboňských lázních začíná každoročně poslední květnovou sobotu.

Miroslav Bína

NA MOTOCYKLU ve stopách sv. Vojtěcha

Foto: Petr Petr

Požehnání z rukou P. Zdeňka Mareše, děkana katedrální kapituly u sv. Mikuláše, přijal před cestou ke kříži sv. Vojtěcha sběratel a cestovatel Petr Hošťálek. V létě pojedou ve stopách sv. Vojtěcha a krále Přemysla Otakara II, do Královce a dál ke kříži sv. Vojtěcha na břehu Baltského moře.

Vystřihni a slož, vytvoří se pohodlná kartička, která tě bude doprovázet během tohoto měsíce.

Když komentovala tuto zkušenost sv. Pavla, Chiara napsala: „volba, kterou máme učinit my křesťané, je v absolutním protikladu k tomu, co se dělá běžně. Zde jdeme opravdu **proti proudu**. Světový životní ideál zpravidla spočívá v úspěchu, v moci, v prestiži... Sv. Pavel nám naopak říká, že je třeba se chlubit slabostmi (...). Důvěřujme Bohu. On bude konat na naší slabosti, na naší nicotě. A když působí on, můžeme si být jistí, že vykoná hodnotná díla, která způsobí trvalé dobro a vyjdou vstříc skutečným potřebám jednotlivců i společnosti.“

Ch. Lubich, Dio opera sulla nostra debolezza, Città Nuova, 26, [1982]

wordteens.focolare.org 4 centro.rpu@focolare.org

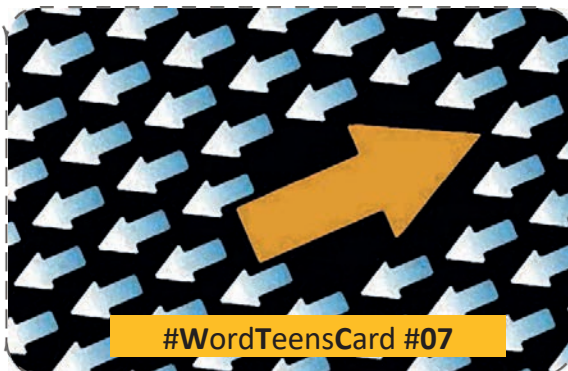

Lk 1, 46-55

Už jsi někdy četl Magnificat?

Je to paradox evangelia: V Blahoslavenstvích je „tichým“ příslibem země za dědictví. Panna Maria v chvalozpěvu Magnificat oslavuje moc Páně, která se může plně a definitivně projevit v osobním příběhu i v dějinách lidstva, právě na nepatrnosti a naprosté důvěře v Boží působení.

Jak se může projevit síla, když jsme slabí?

#WordTeensCard #07

2

Tato zkušenost apoštola Pavla nám otvírá nový obzor: když poznáme a přijmeme svoji slabost, můžeme se zcela odevzdat do náruče Boha Otce, který nás miluje takové, jací jsme a chce nás podporovat na naší cestě.

„Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projevuje ve slabosti.“ (2 Kor 12,9)

Tentokrát jsme pro Vás připravili tajenku se vzpomínkou na Diecézní pout v Sušici.

Jak se jmenuje klášterní kostel v Sušici? (viz tajenka)

1

4

5

4

8

10

13

12

11

8

7

6

5

3

2

1

KOSTEL

7

Když jsem slabý, pak můžu být silný.

„Stačí ti moje milost,
protože síla se tím
zřejměji projeví
ve slabosti.“ (2 Kor 12,9)

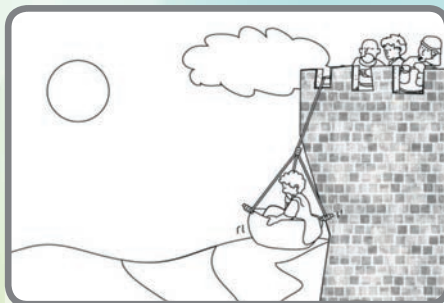
Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

Svatý Pavel říká lidem z Korintu
o všech utrpeních, které zažil při hlásání
Evangelia. Třikrát ztroskotal na lodi...

Třikrát byl ošklivě bit
a jednou připoután k pranýři.

Dokonce utekl z Damašku zavěšen
přes zeď v košíku. Ale Pavel věděl,
že Bůh zasáhne, když trpíme.

John z USA musel do nemocnice kvůli
bolestivému zákroku. Báł se a chtěl
odtamtud utéct.

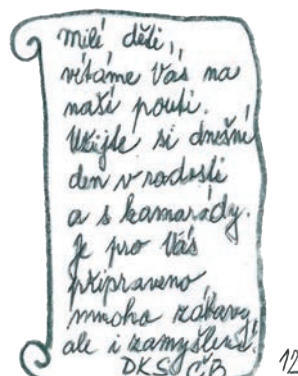

Ale zavřel oči a řekl doktorovi,
„Dobře, můžete pokračovat.“

Když ho to hodně bolelo, řekl mamince:
„Zapívej mi tu písničku, kde se zpívá:
„My děti jsme slabé, ale Ježíš je silný.““⁽¹⁾

⁽¹⁾ Převzato z knihy o Johnovi Zwartjesovi (John of the Smiles, New City Press).

Vyluštěte a pošlete tajenku na katechetky@dicb.cz

Ze správných odpovědí vylosujeme tři výherce, proto nezapomeňte připsat celou vaši adresu. Hodně zdaru!

Výherci z květnového vydání: **Lukáš Průka, Elisabet Jankovcová a Ondra Průša.**

Gratulujeme!

Sušice hostila diecézní pouť

Již potřetí se konala diecézní pouť, tentokrát 8. a 9. června na okraji diecéze. Jak uvedl otec biskup Vlastimil Kročil, „*Je důležité, aby se potkali mladí lidé, rodiny s dětmi i starší věřící.*“ Tentokrát se signifikantním mottem: **Církev, naše rodina.**

Mladí přijeli už v pátek večer. Na malebném ostrově Santos je čekal velký oheň a vuřty. A od osmé hodiny večer vystoupení rapera a křesťana Radka Bangy. Ten měl mezi jednotlivými hity také krátké promluvy. „*Až v pětadvaceti jsem si uvědomil, že jsem vzorem. Že to, co zpívám, budou ti mladí nebo tihle prcci opakovat, a tak jsem musel upravit texty,*“ uvedl a přitom ukázal na nejmenší, kteří stáli a seděli a tancovali přímo pod podiem. Po jeho vystoupení následovaly chvály a všichni přítomní si mohli zapálit svíčky za své prosby. Úderem desáté vypukl veliký ohňostroj. Večerem provázel otec Vojta Vagai. V sobotu začínal program na náměstí, kde vyrostlo stánkové městečko organizací působících v diecézi, za všechny můžeme uvést krásná mýdla z dílen Domova Jeřabina Pelhřimov. Pro nejmenší připravila manažerka akce Martina Fürstová z Pastoračního centra také skákací hrad. Dospělí poutníci pak putovali na jednotlivé přednášky. Zahrančním hostem byl otec Leo Maasburg z Vídně, který žil mnoho let po boku

Matky Terezy. Tajemství spolupráce s Kristem leží v odevzdání do Božích rukou. „*Jak následovat Krista v dnešní době, kladla si Matka Tereza otázku a pak ji přišla odpověď v modlitbě: Bůh potřebuje milující srdce a pomáhající ruce,*“ uvedl!

Církev jako rodina

„*Naše republika letos slaví 100 výročí svého vzniku. Církev je součástí naší společnosti, a tak jsme se chtěli podívat, kam v naší zemi v církvi směřujeme,*“ řekla Martina Fürstová, podle které si organizátoři položili důležité otázky: „*Jsmo v jednotě se svým apoštolem – biskupem? Jsme tu pro všechny? A směřuje ke svatosti každý člověk, který se k církvi hlásí? Je pro nás církev rodinou?*“ Poutníkům na ně odpovídal generální vikář David Henzl a o tom, zda je církev přitažlivá pro mladé, hovořil zase P. Václav Vacek, pracující pro web mladých signaly.cz. Další přednášky měl diecézní biskup Vlastimil, teoložka Kateřina Brichcínová, senátor Stanislav Juránek,

kteřý velkoryse daroval svůj čas a zúčastnil se také programu pro mládež, a otec Václav Vacek. Během dopoledne měly také děti vlastní program na zmiňovaném Santosu pod taktovkou Hanky Koukalové. Ten se proměnil v palubu lodi, na které jako svatý František Xaverský popluly do daleké Indie, Japonska a Číny a přitom plnily jednotlivé tematické úkoly. Učily se psát orientální písmo, ochutnávat jejich dobroty nebo používaly lodičku s přáním. Odměnou jim bylo divadlo „Tučňáci na arše“ od Jana Horáka. A mladí „lovili zážitky“ po městě. Odpoledne byla v refektáři místního kapucínského kláštera přednáška o beatifikaci Josefa Hloucha od Martina Weise, který jeho skutky blížezené lásky velice zasvěceně přibližoval. „Mučednictví může spočívat i v odloučenosti od lidí nejen v prolití krve“, odnesla si z přednášky Věra Panušková. „Když byl biskup internován, nevěděl, na jaké místo ho vezou, a když tam byl, neměl kontakt s žádnými lidmi, dokonce i okna měl zabílená,“ uvedla poutnice.

Pokud nebyli poutníci unavení vymodleným dobrým počasím, mohli se také vydat s Václavem Švehlou po historickém jádru Sušice nebo na Andělíček s Vojtěchem Šmídem, který měl se svou manželkou a místními – vikářem Markem Donnerstagem a páterem Jan Kulhánkem celou pouť na starosti spolu s diecézním koordinátorem pastoračního Tomasem van Zavrelem. Pouť byla tematicky zaměřená na Anděly, vždyť nad městem se tyčí turisticky hojně navštěvovaná kaple Anděla Strážce. Vše vyvrcholilo na náměstí mší svatou, kterou měl biskup Vlastimil Kročil a biskup Pavel Posád, který byl kazatelem a ve své promluvě uvedl, že církev není žádným byt dobročinným spolkem, ale skutečnou rodinou. Liturgii doprovodil Sušický chrámový sbor.

„Největší dík za tuto Diecézní pouť patří městu Sušice, které na pouť zařídilo mnoho věcí, např. technické zabezpečení poutě, ale také již zmíněný ohňostroj. S vedením města a jeho kulturním střediskem Sirkus byla skvělá spolupráce,“ poděkovala Martina Fürstová. „Stejný dík patří i farnosti Sušice a okolním farnostem, které nás přijaly, hostily a pomohly s organizací, jako to bývá v každé fungující rodině. A církev je přece jedna rodina!“, dodala. Tak zase napřesrok v jiném městě naší krásné diecéze!

Jiřina Panušková, redakčně upraveno

Foto: Michal Klečka / Člověk a víra

Foto: DCR

Okno DOKOŘÁN

V květnu proběhl Týden pro rodinu, letos s tématem „Čas být spolu“. Už po jedenácté. Pro Diecézní centrum pro rodinu nastal nejednoduchý úkol – jak tuto důležitou sedmidenní akci týkající se základní buňky lidské společnosti přiblížit lidem, a to nejen křesťanům.

I když je ve společnosti dělníků málo a žeň přitom hojná, plody přinesla stále se zlepšující spolupráce s vikariátními zástupci. Ti připravili v letošním Týdnu pro rodinu (12.–19. 5.) řadu příležitostí k tomu, aby rodiny mohly být spolu. A tak např. v Třeboni proběhla přímo na Den matek přednáška o vztazích v rodině habsburského panovníka Karla a jeho manželky Zity, vikariát Tábor ke své klasické pouti pro děti přizval táty a mámy a dědečky a babičky, aby všichni společně zažili putování za sv. Františkem Saleským. Diecézní centrum pro rodinu připravilo vikariátním zástupcům pro jejich práci s rodinami dva inspirativní texty, které se vztahovaly k rodině a společnému času. Objevily se tak např. na rodinami vyhledávané rodinné nástěnky v kostele v Prachaticích. Nebyl by to následováníhodný příklad dobré praxe i pro další kostely? Taková rodinná nástěnka může napomoci k rychlé orientaci pro tuto cílovou skupinu a rodiče, resp. manžele tak dobře nasměrovat.

V úterý 15. května, přímo na Mezinárodní den rodiny, se v aktuálním sídle budějovického centra pro rodinu v Kanovnické ulici 12, poprvé konalo „Okno dokořán“. Bannery o manželství a rodině a Diecézním centru pro rodinu i nápisy na oknech upoutaly kolemjdoucí. Ti pak dostali v otevřeném okně kanceláře základní informaci o tomto svátku pro rodinu, byli povzbuzeni k jeho oslavě společně s rodinou a mohli si vybrat i z nabídky čokoládových bonbonů nebo dropsů.

Za tři hodiny, v době od pravého poledne do tří hodin, bylo osloveno 80 kolemjdoucích. Jejich reakce mile překvapily. Zastavovali se jednotlivci, rodiny s dětmi, paní učitelka se skupinou dětí... Hovory byly krátké, ale rozhodně ne povrchní, lidé často svěřovali svou starost, bolest nakonec i radost. Jakoby potřebovali „zpovědní okénko“? Tak tomu nejspíš nebude, ale místa, kde je člověk přijatý a kde je mu nasloucháno, v naší společnosti chybí. Církev se rozhodně takovým místem stát může. A církev to je každý její člen, každý křesťan, kterému byl svěřen úkol stát se solí země a kvasem světa.

PhDr. Alena Poláčková, vedoucí DCR

Zveme vás...

- **2. 7.–26. 8.** 6:30 Č. Budějovice – **mše svaté v kapli sv. Josefa** (Na Sadech 19) pouze v neděli ráno. Ve všední dny nebudou.
- **14. 7.** 14:30 Chroboly u Prachatic – **Malá lesní pouť**, Kaple Panny Marie Lurdské. Mši svatou bude celebrovat vikář P. Petr Plášil.
- **27. 7.** 17:45 Tábor – Klokoty – **Venkovní Klokotská křížová cesta**; povede Farní rada.
- **4. 8.** 16:00 Tábor – Klokoty – **1. srpnová sobota na Klokotech**; *Ježíš Kristus jakožto Nový Mojžíš, Beránek, Chléb života a pravý Chléb z nebe*; P. David Mikluš; modlitba Klokotských zpívaných hodin, růženec a svátost smíření, mše svatá, beseda.
- **31. 8.** 17:45 Tábor – Klokoty – **Venkovní Klokotská křížová cesta**; povede společenství neokatechumenátu
- **6. 10.** Č. Budějovice, Piaristické náměstí – Den seniorů – Radost ve stáří; těšit se můžete na přednášku pomocného biskupa Pavla, sdílení ve skupinách, svědectví Jiřiny Krejčové, meditativní modlitbu růžence, varhanní koncert, příležitost ke zpovědi a k duchovnímu rozhovoru mši sv. s biskupem Pavlem, občerstvení.
- **22. 10.** 2018–8. 2. 2019 Č. Budějovice – **Svatí všedního dne – kurz univerzity třetího věku** prof. Martina Weise hodlá přiblížit vybrané postavy světců a světic a na jejich životě dokumentovat proměny náboženského, kulturního, spirituálního i politického života v běhu věků.
- **26.–28. 10. Třešť – Celostátní katechetický kongres** – určen všem aktivním na poli katecheze a náboženského vzdělávání; přihlášky do 30. 9. na <https://form.cirkev.cz/>, nebo na e-mailu: myslilova@cirkev.cz, tel: +420 730 590 454.

Z diáře biskupa Vlastimila Kročila

- 11.–13. 7.** Brno: Katolická charismatická konference
- 14. 7.** 9:30 Štěkeň: Oslavy 700 let obce, kostel sv. Mikuláše
- 22. 7.** 15:00 Jistebnice: Poutní slavnost, kaple sv. Magdalény
- 4. 8.** 17:00 Č. B.: udílení ocenění sv. Auraciána, katedrála sv. Mikuláše
- 22. 8.** 10:00 Nevlekov: Benedikce abatyše, Trapistický klášter Naší Paní nad Vltavou

Z diáře biskupa Pavla Posáda

- 21.–27. 7.** Slovensko: Poutě po potních místech
- 4. 8.** 17:00 Č. B.: udílení ocenění sv. Auraciána, katedrála sv. Mikuláše

Zážitkový den ve stylu Srí Lanky

Misijní klubko z Církevní základní školy Rudolfovská v Českých Budějovicích se měsíc před koncem školního roku vydalo na zážitkový den o Srí Lance do Klokot.

Za odměnu po celoročním středečním vstávání, aby se mohlo klubíčko na sedmou hodinu ranní ve škole sejít a vytvářet školní časopis, vymýšlet školní jarmarky a další, pozvala paní učitelka Veronika spolu s diecézní ředitelkou děti na společný den v Klokotech. A tak se na Klokotech v úterý 5. června vařilo, povídalo o Srí Lance a dětech, kterým společně skrze Missio pomáháme, malovaly se misijní tašky na jarmark Diecézní pouti a nechybělo ani popíjení srílanského čaje a zkoušky sárí. Příští číslo školního časopisu bude prý mít určitě článek o srílanské módě...

Hana Koukalová

DCR připravuje a zve....

Kurzy přípravy na manželství v r. 2018

DCR pořádá setkání kurzů přípravy manželství (civilní i církevní) s 6 setkáními, v kterých se zaměřuje na následující témata: biblické pojetí manželství, komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita a rodičovství, duchovní rozměr manželství, manželský slib). Koná se **v kanceláři DCR v Kanovnické ul. 12 v Českých Budějovicích**. Pokud máte zájem, kontaktujte prosím t. č. 731 402 981.

V Českých Budějovicích vznikla **skupina rodičů po ztrátě dítěte „Nejste sami“**. Její setkání se koná ve spolupráci s Modrou pomněnkou, z. s. vždy **poslední středu v měsíci v přízemním sále Děkanství u sv. Mikuláše v 17:30**. Nabídněte prosím těm, kterých se akce týká, na našich webových stránkách najdete pozvánku k tisku. Upozorňujeme, že **poslední setkání před létem se konalo 27. 6., po prázdninách se setkáme v září 26. 9. opět v 17:30**.

Přednáška „Rodina na misiích?“ Aleny a Pavla Poláčkových, která se koná **v rámci Misijní poutě rodin na Klokotech 1. 9.** Bohatý odpolední program probíhá od 15h do 20h a ze zajímavé nabídky si vybere opravdu každý - <http://dcr.bcb.cz/udalosti/2018/09>

Další informace o našich aktivitách, plánech a jiné články najdete na www.dcr.bcb.cz

Změna vyhrazena.

Noví biřmovanci NA KLOKOTECH

Po roční přípravě s otcem Martinem Sedloňem se přiblížil náš den D. V neděli 17. června nás sedm biřmovanců s napětím očekávalo příjezd českobudějovického biskupa Mons. Vlastimila Kročila. Klokotská farnost se důkladně chystala na tuto krásnou slavnost, za což všem velmi děkujeme.

Nedělní mše svatá byla hlubokým prožitkem nejen pro nás biřmované, naše rodiny a blízké, ale i pro všechny přítomné. Před udělením svátosti nám otec biskup připomněl sedm hlavních darů Ducha svatého a zároveň zdůraznil nutnost o tyto dary dbát. Tak jako se pravidelně sprchujeme a dbáme o čistotu těla, neměli bychom zapomínat ani na očistu duše, abychom nepáchli hříchem, ale voněli Duchem.

Já osobně nejsem z tradiční praktikující křesťanské rodiny, na cestě k biřmování mě tedy čekaly různé překážky, ale jsem vděčná za vše a těším se na další putování s Duchem svatým. Bohu díky!

Markéta Hrdinková

Inzerce

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757,
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Sally Readová – Zářivá temnota noci, Příběh jedné konverze

Příběh autorky, dříve zapřísáhlé ateistky, je napsán poetickým jazykem, přičemž svou vlastní zkušenost setkání s Bohem popisuje velmi výmluvně a přesvědčivě. Proměněna je i její zkušenost manželství a rodičovství během života v zahraničí. Intimně prožívá novou lásku k samotnému Kristu a přijímá víru, kterou předtím odmítala jako bigotní a tíživou.

Váz., 168 s., 279 Kč

Odile Haumonté – Všední život s Duchem Svatým

Na příkladech z vlastního života i z života světců (Jan Pavel II., Terezie z Lisieux aj.) autorka knihy ukazuje, jak nám Duch Svatý pomáhá v konkrétních situacích všedních dnů. Zmiňuje také nejčastější nástrahy a překážky v přijetí jeho darů a nabízí řešení, jak s těmito překážkami bojovat.

Brož., 224 s., 225 Kč

Evangelium na každý den roku 2019

Knižka kapesního formátu je každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Podněty k rozjímání pro rok 2019 připravila sr. Anna Mátiková FSP. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti svátku či památce daného dne.

Brož., 237 s., 109 Kč

Foto: Anička Zemanová / Člověk a víra

Charita nabízí služby POD NOVOU STŘECHOU

Sociální služby v jednom místě začíná nabízet Diecézní charita České Budějovice. Nové pracoviště požehnal 12. června diecézní biskup Vlastimil Kročil.

Diecézní charita (DCH) se přestěhovala do větších a světlejších prostor v Kanovnické ulici 18, do kterých investovalo Biskupství českobudějovické jako zřizovatel charity. Klientům to přinese větší komfort, klid a pocit bezpečí i důvěry. Na nové adrese lze využít pomoci intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím a poradny pro cizince a migranty. Současné jsou zde koordinovány projekty adopce na dálku, humanitární a rozvojová spolupráce, komunitní práce. V plánu je také přesunutí poradny Eva z Riegrovy ulice. Velkorysejší prostor současně umožní propojení jednotlivých služeb, které na sebe navazují, a uživatel tak bude moci využít pomoc na jednom místě.

Oblast charity a služby potřebným patří mezi zásadní priority, které si otec biskup Vlastimil Kročil stanovil při nástupu do úřadu. K uskutečnění této služby je však podle něj zapotřebí samotných pracovníků a také dárců, ochotných se na takové pomoci podílet. „V Církvi tato náročná služba vznikala postupně až do současnosti a v Evropě se tak podařilo vy-

budovat společnost, ve které je možné tuto péči poskytovat a financovat. Chci proto poděkovat i zástupcům Jihočeského kraje a města České Budějovice za spolupráci s Diecézní charitou a její podporu,“ řekl otec biskup a připomněl, že lidé, kteří pomáhají potřebným a hendikepovaným vědí, že tato služba se nedá dokonalým způsobem ohodnotit. „*Ve službě druhému nacházíme lidství a lásku. Slovo Boží nám zde dává odpověď na otázku, proč konáme tuto službu. Všechno, co jsme vykonali pro druhého člověka, si uchováváme ve svém srdci. Moje poděkování proto patří také všem, kteří v této náročné oblasti našli své poslání. Život Církve hledá a nachází sílu u Boha, který inspiruje život člověka, dává mu důstojnost a odpověď na otázku, proč má službu pro bližního konat,*“ dodal biskup Vlastimil Kročil.

Malý dům s velkými příběhy

Věta uvedená na pozvánce k této příležitosti vystihuje, podle prezidenta DCH Stanislava Brožky, dvojí složku tohoto nového centra služeb: „Na jedné straně je to materiální zázemí,

podpora a pomoc. Zároveň je tento dům tvořen velkými příběhy lidí, kteří zde pracují a kteří zde hledají pomoc. Kéž se nám, s Boží pomocí, daří veškeré zdejší konání dělat s Církví a pro Církev. Kéž také příběhy lidí, kteří nás žádají o pomoc, a jimž se snažíme pomáhat, kéž tak konáme s Božím požehnáním a v Jeho síle“, řekl Stanislav Brožka při slavnostním otevření provozu.

Ředitel DC Jiří Kohout poděkoval diecéznímu biskupovi za to, že inicioval zakoupení této nemovitosti. „Od samého počátku, kdy jsem nastoupil na pozici ředitele, mu leželo na srdci, abychom měli lepší a prostornější sídlo i kanceláře, ve kterých se nám bude dobře pracovat, abychom měli místo, kde můžeme vítat hosty, dárce a sponzory a kde se můžeme scházet také v rámci porad nejen ředitelů jednotlivých charit. Všechny tyto potřeby otec biskup vnímal mnohem více než já“, přiznal Jiří Kohout. „Cítil jsem jeho otcovskou starost o zázemí naší práce a služeb, které nám pomůže odpíchnout se dále. Pro mne osobně toto bylo velkým povzbuzením. Chtěl bych mu proto poděkovat, že tu dnes můžeme být a můžeme zde pracovat“, dodal. Přestěhování do nového sídla je podle něj novým impulzem, symbolickým novým začátkem a nadechnutím, za který jsou pracovníci jednotlivých služeb rádi. Jiří Kohout věří, že tato změna také sklídí své ovoce viditelné v podobě práce DCH.

Strategický partner města

Zahájení provozu v nové centrále DCH si nenechali ujít také zástupci krajského úřadu, Magistrátu města Českých Budějovic a členové Rady města, pro které v oblasti sociálních služeb patří DCH ke strategickým partnerům. „Sama poskytuje sociální služby na území města a zároveň je zřizovatelem největšího poskytovatele sociálních služeb na jeho území – Městské charity České Budějovice. S oběma organizacemi město velmi úzce spolupracuje, pravidelně je finančně podporuje v rámci svých dotačních programů“, uvedla Šárka Kovárnová, koordinátorka neziskových organizací a procesu plánování sociálních služeb českobudějovického magistrátu.

DCH navíc v krajské metropoli provozuje největší dobrovolnické centrum a v tom podle Kovárnové vidí město velký potenciál. „Nejen do budoucna, ale už nyní má dobrovolnictví nezastupitelnou roli v sociální oblasti a je žádoucí ho stále rozvíjet“, uvedla. Nové prostory DCH a myšlenka sestěhování služeb je podle ní výhodná pro všechny zapojené strany – samotné pracovníky charity i uživatele, kteří jejich služby využívají. Pod jednou střechou tak mohou najít komplexní pomoc.

Kromě již fungující pomoci intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím a poradny pro cizince a migranty, by po plánovaném přemístění Poradny Eva – ambulantního sociálního poradenství a terénní služby v jednom, měla DCH v Kanovnické ulici nabízet komplex čtyř služeb. Do nového objektu investovalo Biskupství českobudějovické částku přesahující 29,5 milionů korun.

Miroslav Bína

Foto: Hana Francíková

Biskup Vlastimil Kročil uctil památku JOSEFA HLOUCHA

Slavnostní mši svatou v areálu poutního místa v Koclířově u Svitav vyvrcholila 2. června pouť, v rámci které českobudějovický diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil uctil památku Služebníka Božího biskupa Josefa Hloucha u jeho památníku.

Po slavnostní mši svaté na pódiu v místním poutním areálu následovalo procesí do míst, kde se Josef Hlouch v době internace modlil a sepsal „Minutěnku“ (myšlenky pro věřící na každý den). Zde se otec biskup krátce pomodlil a vzpomněl na jeho život. Památník požehnal v roce 2012 otec biskup Jiří Paďour. Součástí programu byl příspěvek Prof. Martina Weise k osobnosti biskupa Hloucha. Závěr patřil modlitbě za zdar beatifikačního procesu.

Miroslav Bína

Inzerce

Pout' k Panně Marii Klokotské

středa 15. srpna 2018

od 16 h svátost smíření

17 h mše svatá - P. Martin Sedloň, OMI

pátek 17. srpna 2018

Vigilie slavnosti Nanebevzetí Panny Marie

17 h mše svatá - P. Jan Kulháněk

sobota 18. srpna 2018

8 h mše svatá - P. Vojtěch Blažek, novokněžské požehnání

10 h hlavní mše svatá

hlavní celebrant, biskup plzeňský

Mons. Tomáš Holub

14 h beseda s otcem biskupem

15 h Klokotské hodinky a svátostné požehnání

17 h mše svatá - P. Mariusz Piwowarczyk, OMI

od rána možnost přistoupit ke svátosti smíření

neděle 19. srpna 2018

10 h mše svatá P. Petr Prokop Siostrzonek O.S.B.,

arcidiakon břevoňského kláštera

15 h zpívané Klokotské hodinky se svátostným požehnáním

ŘKF Tábora-Klokoty, Staroklokotská 1, 39003 Tábora

tel. 381 232 584 e-mail: klokotyomi@volny.cz

www.klokoty.cz www.oblati.cz

Poutnické skupiny prosíme o nahlášení na tel. 731 402 906

V sobotu dopoledne (8 - 13 h) bude ke kostelu přístup autem omezený.

Mše sv. denně v 17 h

v neděli v 10 h

Zpověď: po-so 16.30-17 h

pátek 17.30-20.30 h

Té noci se otevřela stovka kostelů a kaplí

Zvědavé lidi, kteří by chrámovými vraty možná nikdy neprošli, přilákala v pátek 25. května Noc kostelů – už desátá. V celé diecézi se pro ně otevřela stovka kostelů a kaplí, kde na ně čekal pestrý program.

"Jde o mimořádnou pastorační příležitost, kdy lidé mohou navštívit naše kostely, aby zde byli osloveni krásou architektury, mohli na krátký okamžik vstoupit do atmosféry ticha a mohli být osloveni dobrým a odpouštějícím Bohem," vyzdvihl Noc kostelů českobudějovický biskup Vlastimil Kročil, který akci zaštiťoval.

V Českých Budějovicích si lidé mohli prohlédnout třeba katedrálu sv. Mikuláše nebo vyslechnout aramejský Otče náš ve studentském kostele sv. Rodiny. V salesiánském kostele sv. Vojtěcha zase vystavovala obrazy Barbora Pavelková-Petrziková, která si zvolila pseudonym Claudi Ondok. *"Letos je to 15 let od smrti P. Josefa Petra Ondoka,"* vysvětlila autorka duchovní spřízněnost s petrinem a dlouholetým politickým vězněm.

Foto: Mirka Dolanská / Člověk a víra

V českobudějovickém kostele P. Marie Růžencové děti tvořily vitráž

"Obrazy na výstavě vycházejí z jeho tvorby. Otec Ondok neměl vystudovanou žádnou uměleckou školu, ale maloval rád a s velkou pokorou k danému tématu, nejčastěji znázorňoval Pannu Marii a Ježíše. Připravoval si i ilustrace do svých knih, ale ty se do nich bohužel nevložily. Proto jsem se rozhodla dát jeho tvorbě barvu a mladý, možná trochu naivní pohled," dodala autorka.

Klokotské lívanečky

Živo bylo i jinde v diecézi. Například na Mouřenci u Sušice byly komentované prohlídky kostela a kostnice, zahrála skupina Memento a před půlnocí mohli lidé navštívit sklářskou hrobku. Pestrý program zažili také na Tábořsku. *"V rámci Noci kostelů mě opět přitáhlo místo, které sice znám, ale je pokladé jinak působivé, a sice kostel Nanebevzetí Panny Marie v Táboře-Klokotech,"* říká jedna z návštěvnic paní Andreasová.

Akci zde odstartovaly klokotské zvony v 18 hodin, pak následoval koncert chrámového sboru farností Tábor a Klokoty. *"Po nádherné hudbě začala přednáška o návštěvě misijních projektů na Srí Lance. Na konci přednášky jsme si mohli vyzkoušet sárí. Je to velice příjemný oděv pro ženy, který se mi tak líbil, že jsem si ho chtěla odnést domů,"* usmívá se návštěvnice, která si vychutnala i další hudební produkci a komentovanou prohlídku s požehnáním přítomným i městu.

Návštěvníky zde čekaly i chutné klokotské lívanečky, promítání fotografií na stěnu kostela nebo výstava obrazů malířek Marie Floriánové Stritzkové a její dcery Juliany Jirousové. *"Možností bylo letos opravdu hodně, za čímž stála Boží milost a požehnání, ale i práce a ochota lidí ukázat krásu zdejšího poutního místa,"* dodává paní Andreasová.

Radek Gális

Inzerce

1. ZARIJOVA SOBOTA na Klokotech Misijní pout' rodin 1. září 2018

15 h	Malý princ – Divadlo Vítí Marčíka ml.
16 - 17 h	přednáška pro rodiče
dětí - putování po misijních stanovištích – Misijní koláč
16 h	modlitba Klokotských zpívaných hodin
16.30 h	růženc a svátost smíření v kostele
17 h	mše svatá se svátostným požehnáním, host P. Petr Dombek, OMI
18 h	štafeta pro Srí Lanku – mírně sportovní aktivita
18.45 h	opékání špekáčků na farní zahradě

missio

RKF Tábor-Klokoty, Staroklokotská 1, 39003 Tábor
tel. 381 232 584; e-mail: tabor-klokoty@dicb.cz
www.klokoty.cz; www.oblasti.cz
Na této akci se bude fotografovat.

Mše sv. denně v 17 h
v neděli v 10 h
Zpověď: po - so 16.30 - 17 h
pátek 17.30 - 20.30 h

Setkání s Písmem Svatým

V osmé a deváté kapitole Druhého listu Korintánům apoštol Pavel vyzývá k finanční sbírce pro chudé jeruzalémské křesťany, o které se zmiňoval už na konci Prvního listu Korintánům (16,1–4). Tato sbírka je velmi konkrétním projevem a dokladem solidarity, lásky a štědrosti v prvních křesťanských komunitách. Jejím cílem nebylo jen podpořit nuzné bratry v jejich problémech, ale také potvrdit vzájemné hluboké společenství mezi křesťany pocházejícími z pohanství a křesťany židovského původu.

Vzorem velké štědrosti jsou pro Pavla církevní obce v Makedonii, jejichž jednání bylo pro něho také pohnutkou, aby vybídl Tita k dokončení tohoto „díla lásky“ u Korintánů, které začali připravovat už před rokem. Vzorem nezištné velkodušnosti a výchozím bodem Pavlova povzbuzení pro korintské věřící je Kristus. Jeho vtělení je eminentním příkladem darování: „on, ačkoli bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby“ (8,9). Pavel ke své výzvě

k darování realisticky poznamenává, aby všichni dali podle svých možností s vědomím toho, že mají dostatek vzhledem k jeruzalémské církvi, která jako mateřská církev všech křesťanů je sice bohatá duchovními dary, ale naopak trpí materiálním nedostatkem, chudobou. Na základě reciprocit štědrosti lze docílit vyrovnání těchto odlišných potřeb mezi oběma církvemi. Pro realizaci svého záměru Pavel pověřil Tita a další vyslance, kteří jsou doporučení a chváleni pro svoji službu hlásání evangelia, již „dělají čest Kristu“. (8,1–24)

Pavel věří, že ho Korintané v této záležitosti nezklamou a budou připraveni, aby dokázali svou štědrost, až k nim přijde spolu s Makedoňany. Opět je povzbuzuje, aby darovali hojně a radostně, tím totiž vůbec nic neztratí, ale naopak získají od Boha víc, aby mohli konat takovéto dobro všem, a od obdarovaných křesťanů modlitbu díkuvzdání za svou velkodušnost, v níž se projevuje Boží milost. (9,1–15)

Desátou kapitolou začíná velmi silná obhajoba Pavlova apoštolátu, kdy se na začátku brání proti obviněním od „veleapoštolů“ jak ze zbabělosti při osobním kontaktu, která je v protikladu s tím, jak autoritativně se projevuje ve svých listech, tak z přivlastňování si nezasloužené autority, z toho, že se chlubí prací, kterou vykonali jiní – oboje vcelku snadno vyvrací jednak příslibem, že se objeví osobně, jednak tvrzením upřímnosti svého misijního působení, kdy nemá zapotřebí chlubit se prací jiných; všechno nakonec posoudí sám Bůh. (10,1–18)

Křesťané na Filipínách

Pavel miluje církev a chce ji představit čistou božskému ženichovi, Kristovi. Zcela odlišně však jednají „falešní apoštolové“, které Korintané přijali a kteří pravděpodobně pocházeli ze židovství; byli ještě úzce spjati s Mojžíšovým zákonem a popírali Pavlovu autoritu a jeho učení. Pavel potvrzuje své nezištné úmysly, nikomu z korintských křesťanů totiž nebyl na obtíž a podporu přijal pouze od bratrů z Makedonie. Jeho protivníci naopak sledují své soukromé zájmy. Židovským

původem, kterým se oni pyšní, se může chlubit také on sám, ale pokud má hledat slávu, ta se projevuje v jeho utrpeních a nebezpečích, která poznamenávají jeho život a v nichž se projevuje autenticita jeho následování Krista. (11,1–33)

Apoštol také pocituje nutnost poukázat na velké dary, které dostal od Boha, zvláště na mystickou zkušenost, která se udála před čtrnácti lety, kdy byl duchovně uchvácen „do třetího nebe“, kde slyšel „nevyslovitelná slova“. Tento zvláštní zážitek zjevení je pro něj mimořádným Božím potvrzením jeho služby svědectví, ale aby se jím nepyšnil, byl mu „dán do těla osten“, který mu neustále připomíná, že tím rozhodujícím činitelem v jeho působení je Boží milost, která proměňuje slabost v sílu. Svým stylem života a jednáním prokazuje, že je plnohodnotným apoštolem a v ničem nezaostává za oněmi veleapoštolů, kteří nemají žádné právo vynášet nad ním soud. Pavel také zamýšlí potřeby navštívit Korintany, aby i navzdory napjatým vztahům obnovil vzájemnou důvěru. (12,1–21)

To však vyžaduje vyřešení vzájemných osobních problémů a komplikovaných vztahů, jehož předpokladem je kritická sebereflexe na obou stranách. Pavel doufá, že se vše nakonec vyřeší konstruktivně, že nebude muset svou moc použít přisíleně, protože ji dostal od Boha k budování církve, ne k jejímu rozkladu. (13,1–13)

ThLic. Julius Pavelčík, Th.D.

Personalia

A. Ustanovení:

R. D. Jaroslav Karas byl od **10. 5. 2018** ustanoven **sekretářem vikariátu Tábor**.

Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti. Č. j.: 1235/2018.

R. D. MVDr. Mgr. Jan Janoušek – byl k **31. 3. 2018** odvolán z funkce **sekretáře vikariátu Prachatic**. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti. Č. j.: 1177/2018.

R. D. Mgr. Jaromír Stehlík byl od **1. 4. 2018** ustanoven **sekretářem vikariátu Prachatic**. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti. Č. j.: 802/2018.

R. D. Mgr. Pavel Berkovský byl k **31. 5. 2018** odvolán z funkce výpomocného duchovního farností **Choustník, Budislav, Dírná, Janov u Soběslavi, Nedvědice u Soběslavi, Soběslav a Tučapy**, vše vikariát Tábor. Od **1. 6. 2018** byl ustanoven výpomocným duchovním v **kapli sv. Františka v Domě sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí**, vikariát Tábor. Č. j.: 1380/2018.

Mgr. Petr Petr z Alk. Petřivalský, OFMCap. byl od **1. 6. 2018** ustanoven rektorem **klášterního kostela sv. Felixe z Cantalice v Sušici**, vikariát Sušice. Č. j.: 1379/2018.

Sr. Kateřina Karmela Chromíková, SCSC byla od **1. 6. 2018** jmenována **nemocniční kaplankou** v Nemocnici Český Krumlov, a. s. Č. j.: 1377/2018.

B. Ukončení kněžské služby v diecézi:

P. Jiří Kryštof Javůrek, OFMCap. byl k **31. 5. 2018** na žádost svého řeholního představeného odvolán z úřadu rektora **klášterního kostela sv. Felixe z Cantalice v Sušici**, vikariát Sušice. Č. j.: 1378/2018.

Upřímně mu děkujeme za jeho téměř tříletou kněžskou službu v naší diecézi.

C. Životní jubilea:

doc. Michal Opatrný, Dr. theol., trvalý jáhen, oslaví **22. 6. 2018** své čtyřicáté narozeniny.

R. D. Ing. Mgr. Jan Špaček, dr. h. c. oslaví **9. 7. 2018** své padesáté páté narozeniny.

Mons. Mgr. Pavel Posád, světící biskup, oslaví **28. 6. 2018** své šedesáté páté narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

D. Výročí kněžského svěcení:

P. PhDr. Dušan Siard SKLENKA, OPraem. oslaví **21. 6. 2018** své desáté výročí kněžského svěcení.

Mons. ThLic. David Henzl, oslaví **21. 6. 2018** své patnácté výročí kněžského svěcení.

P. Mgr. Zdeněk Pius Vágner, OPraem., oslaví **26. 6. 2018** své patnácté výročí kněžského svěcení.

R. D. Mgr. Michal Pulec, oslaví **28. 6. 2018** své patnácté výročí kněžského svěcení.

P. ThLic. Mariusz Piwowarczyk, OMI, oslaví **20. 6. 2018** své dvacáté výročí kněžského svěcení.

R. D. Jindřich Hybler, oslaví **27. 6. 2018** své dvacáté výročí kněžského svěcení.

R. D. Dominik Hroznata Holický, JC.D., oslaví **13. 6. 2018** své dvacáté páté výročí kněžského svěcení.

Trvalí jáhni: **Josef Daněk, Ing. Karel Faber, Jaroslav Filip, Mgr. Josef Hes, Augustin Jarolímek, Ing. Pavel Poláček, Bc. Vojtěch Talíř**, oslaví **10. 7. 2018** své dvacáté páté výročí jáhenského svěcení.

R. D. Josef Charypar, oslaví **25. 6. 2018** své třicáté páté výročí kněžského svěcení.

R. D. Václav Hes, oslaví **25. 6. 2018** své třicáté páté výročí kněžského svěcení.

R. D. Petr Bulva, oslaví **24. 6. 2018** své čtyřicáté výročí kněžského svěcení.

R. D. Miroslav Nikola, oslaví **24. 6. 2018** své čtyřicáté výročí kněžského svěcení.

P. Zdeněk Metod Kozubík, OPraem., oslaví **25. 6. 2018** své čtyřicáté výročí kněžského svěcení.

Mons. Václav Kulhánek, oslaví **23. 6. 2018** své čtyřicáté páté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

Inzerce

Biskupství českobudějovické ve spolupráci se spolkem Most pořádá k oslavě Mezinárodního dne seniorů

DEN SENIORŮ

RADOST

VE STÁŘÍ

6. října 2018 | 9⁰⁰ - 15⁰⁰
v klášteře na Piaristickém nám.
v Českých Budějovicích

Můžete se těšit na:
přednášku pomocného biskupa Pavla
sdílení ve skupinách | svědectví Jiřiny Krejčové
meditativní modlitbu růžence | varhanní koncert
příležitost ke zpovědi a k duchovnímu rozhovoru
mši sv. s biskupem Pavlem | občerstvení

Přihlášky nejlépe do 25. 9. 2018
na tel. 606 761 293 | pumprova@dicb.cz

SPOLEK MOST
ČESKÉ BUDĚJOVICE